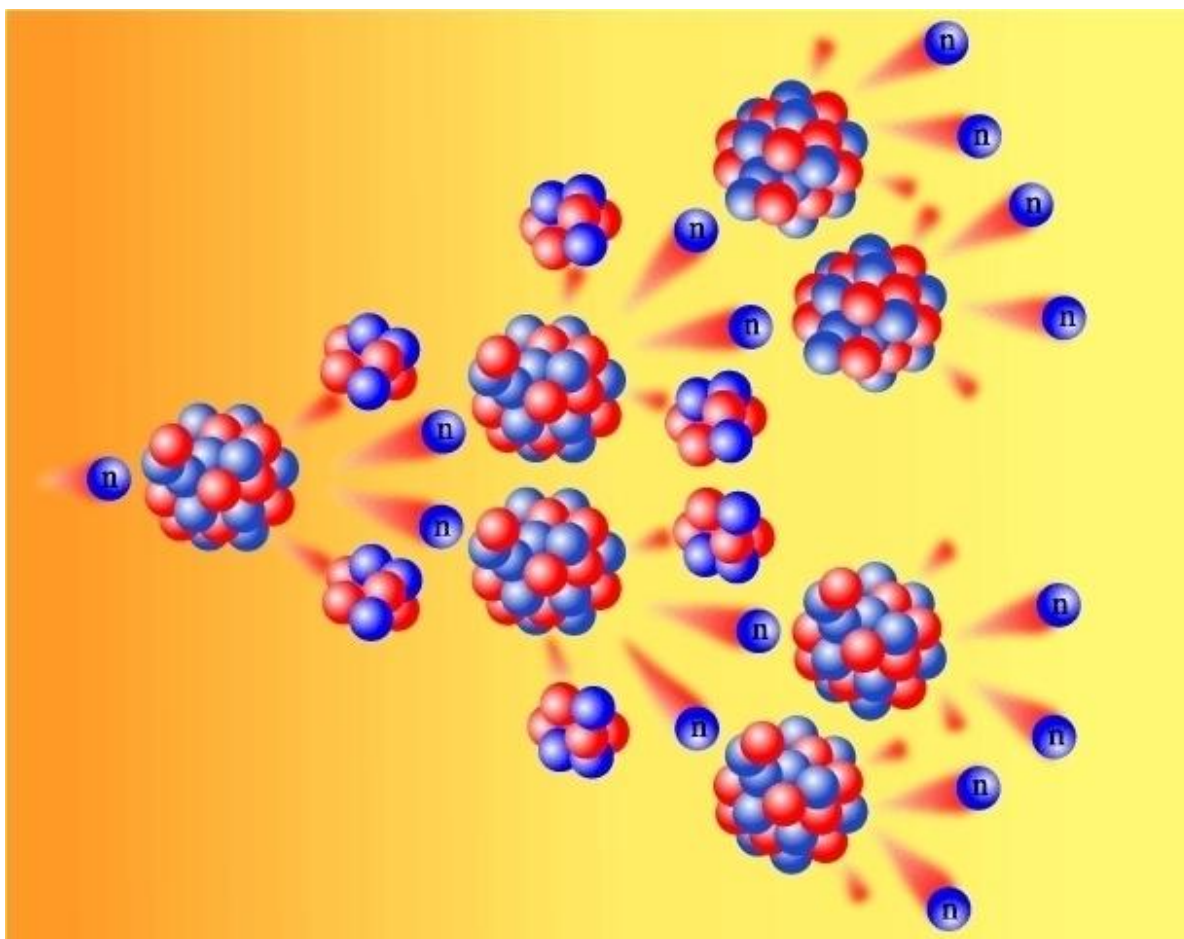

Радіоактивність

Підготувала
учениця 11-А класу
Шпак Анна

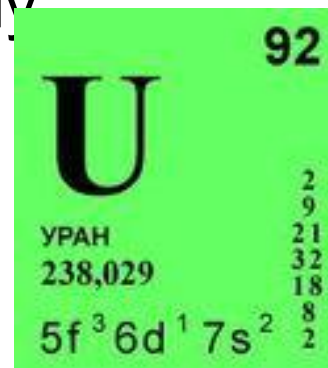
Радіоактивність — явище мимовільного перетворення нестійкого ізотопу хімічного елементу в інший ізотоп (зазвичай іншого елемента) (**радіоактивний розпад**) шляхом випромінювання гамма-квантів, елементарних частинок або ядерних фрагментів.

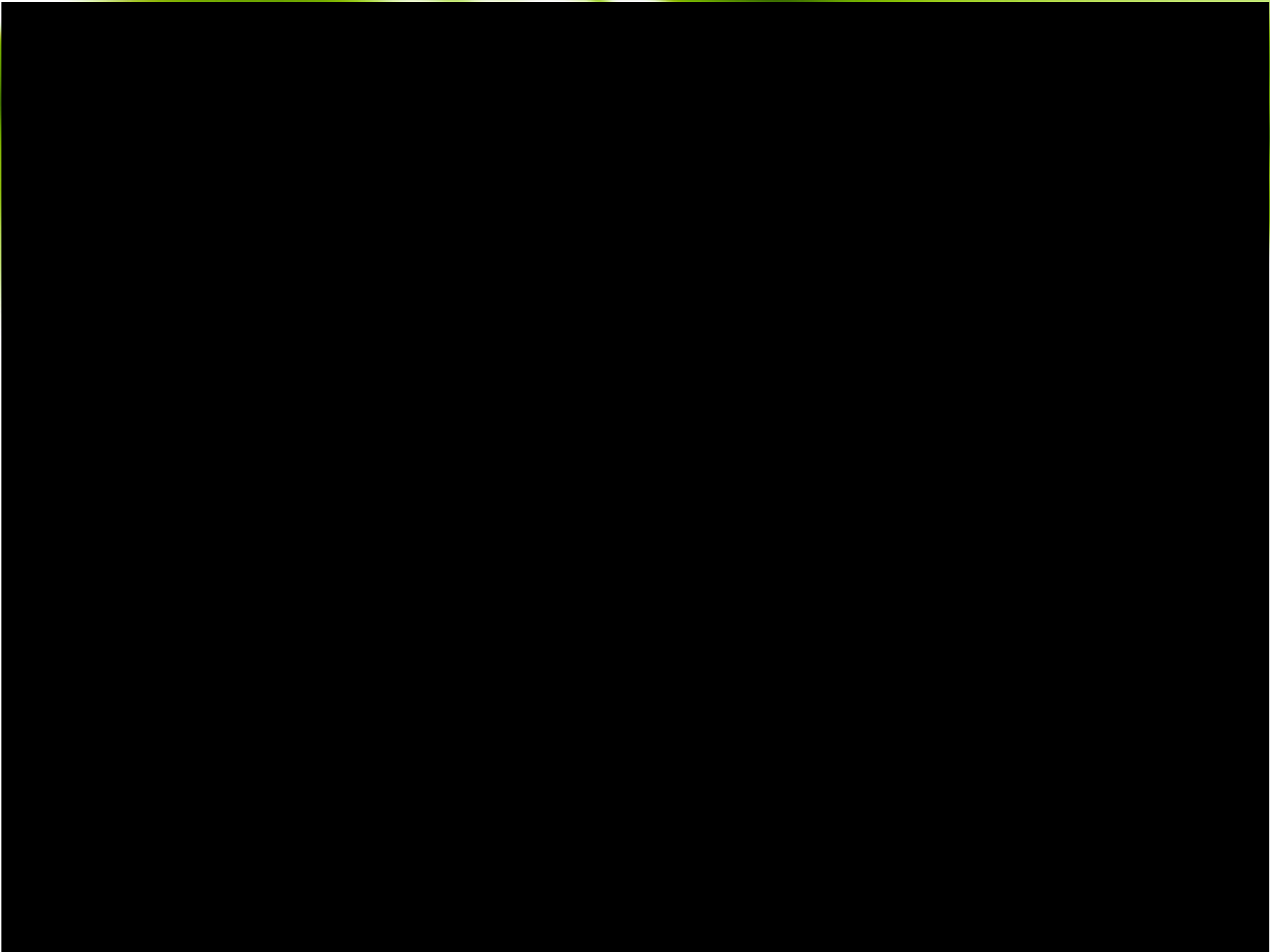

Радіоактивність відкрив у 1896 р. Антуан Анрі Беккерель. Сталося це випадково. Вчений працював із солями урану і загорнув свої зразки разом із фотопластинами в непрозорий матеріал.

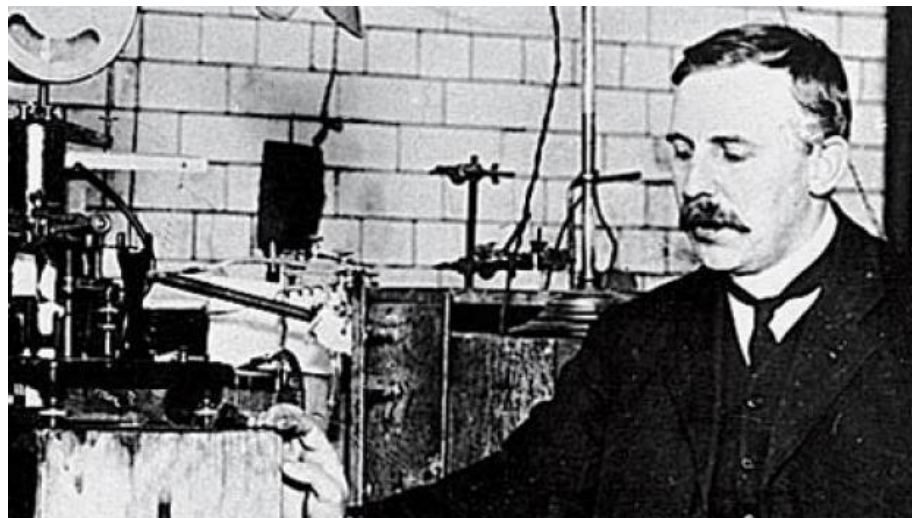
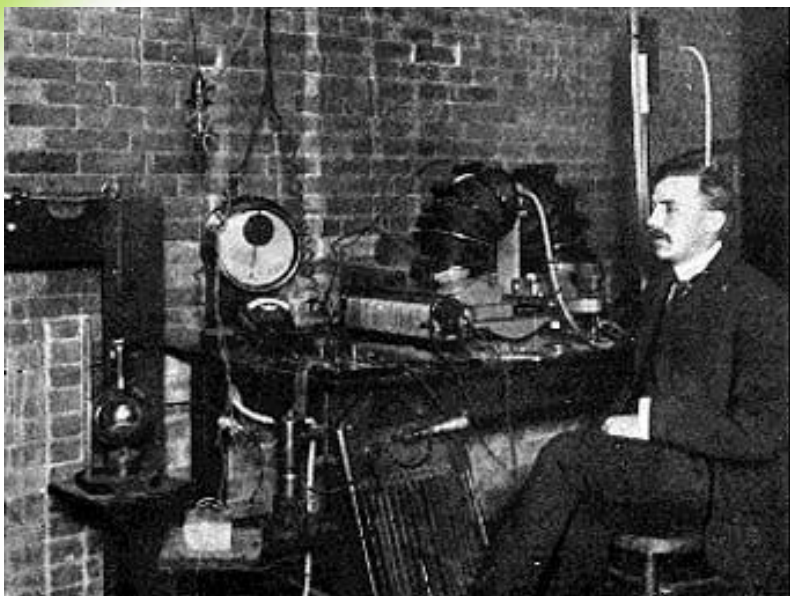
Фотопластини виявилися засвіченими, хоча доступу світла до них не було.

Беккерель зробив висновок про невидиме оку випромінювання солей урану. Він дослідив це випромінювання і встановив, що інтенсивність випромінювання визначається тільки кількістю урану в препараті і абсолютно не залежить від того, в які сполуки він входить. Тобто, ця властивість характерна не сполукам, а хімічному елементу урану.

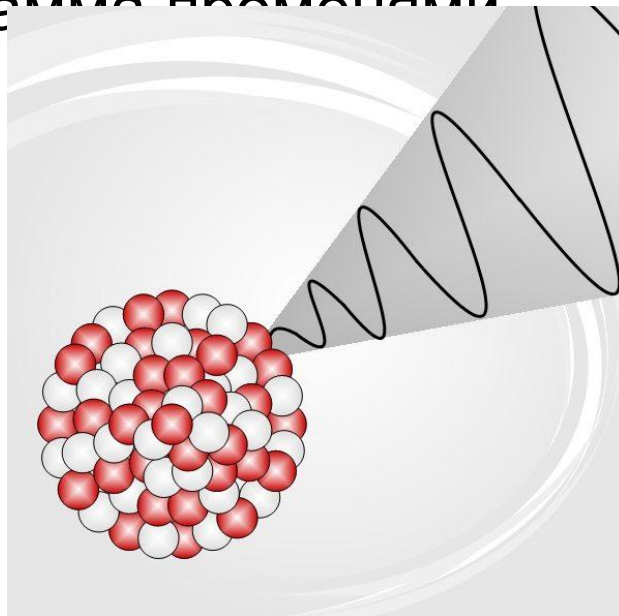

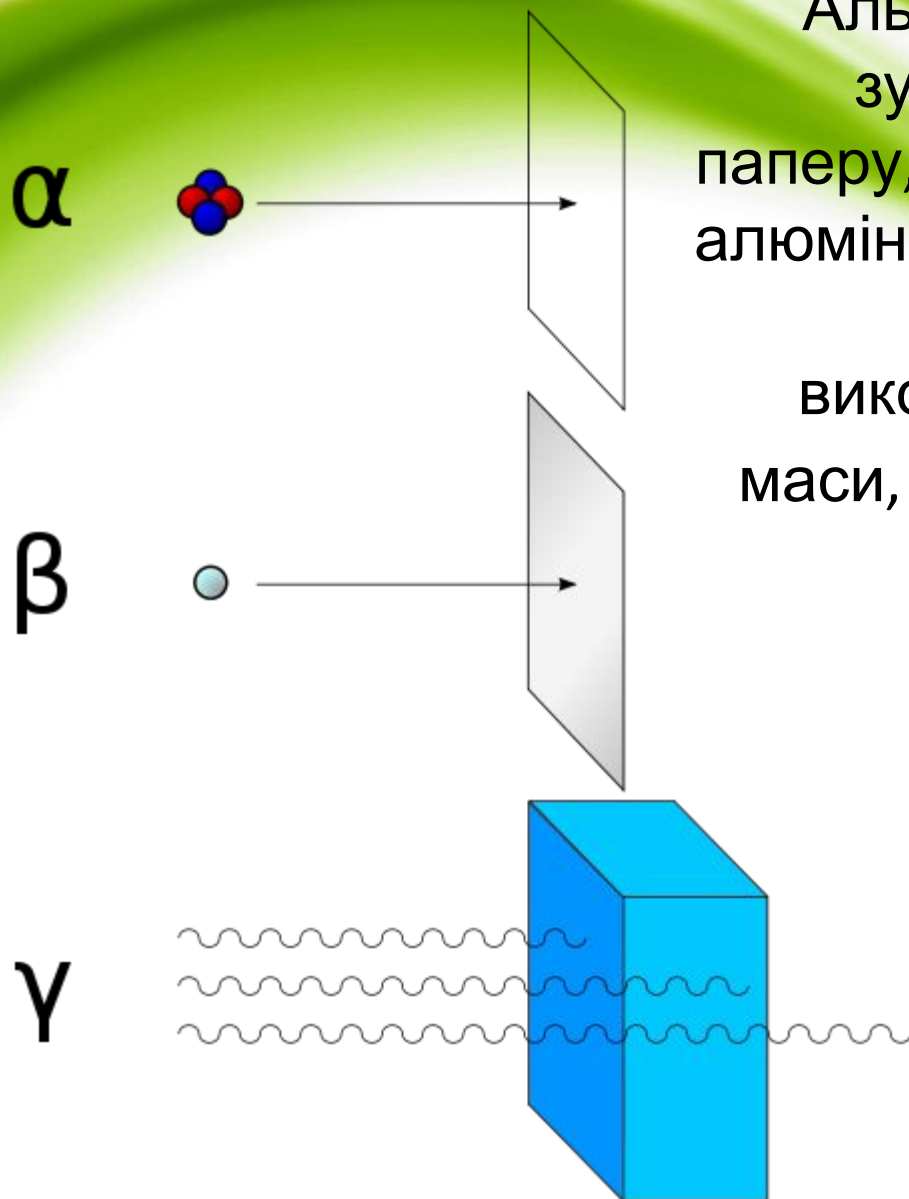
Ернест Резерфорд експериментально встановив (1899), що солі урану випромінюють 3 типи променів, які по-різному відхиляються в магнітному полі.

- промені першого типу відхиляються так само, як потік додатно заряджених частинок. Їх назвали альфа-променями;
- промені другого типу відхилюються в магнітному полі так само, як потік негативно заряджених частинок, їх назвали бета-променями;
- промені третього типу, які не відхиляються магнітним полем, назвали гамма-променями.

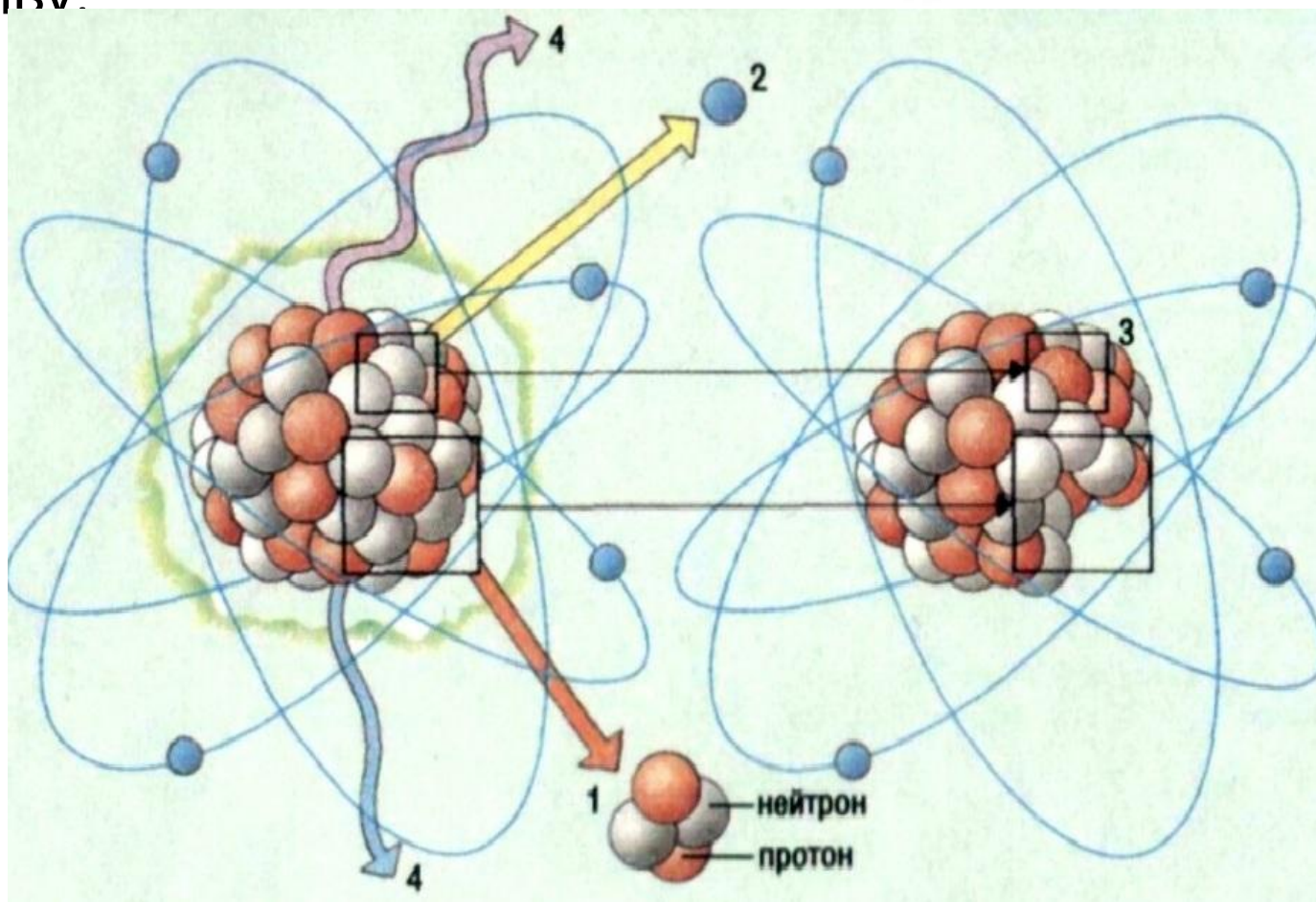
Альфа-частинки можна повністю зупинити за допомогою аркушу паперу, бета-частинки за допомогою алюмінієвого екрану. Гамма-промені можна зупинити лише із використанням значно істотнішої маси, такої як товстий шар свинцю.

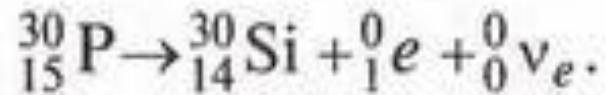
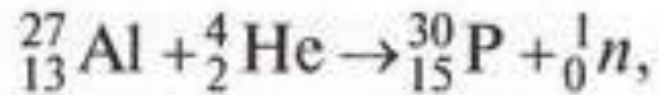
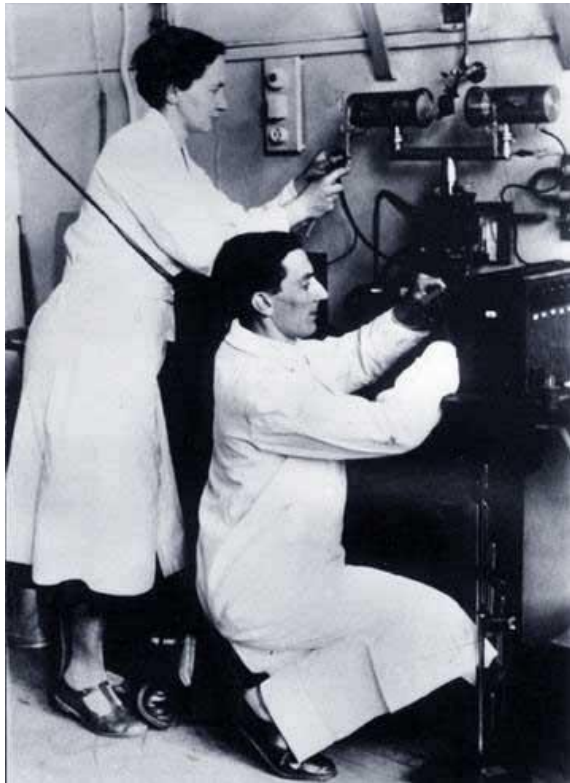
У 1898 р. Гергард Шмідт та П'єр Кюрі і Марія Склодовська-Кюрі відкрили випромінювання торію. Пізніше Кюрі відкрили полоній та радій. У 1903 році подружжю Кюрі було присуджено Нобелівську премію. На сьогодні відомо близько 40 природних елементів, яким властива радіоактивність.

B Boron 10.811 $1s^2 2s^2 2p^1$	C Carbon 12.0111 $1s^2 2s^2 2p^2$	N Nitrogen 14.0067 $1s^2 2s^2 2p^3$	O Oxygen 15.999 $1s^2 2s^2 2p^4$	F Fluorine 18.998 $1s^2 2s^2 2p^5$	Ne Neon 20.1797 $1s^2 2s^2 2p^6$
13 Al Aluminum 26.9815 $(Ne) 3s^2 3p^1$	14 Si Silicon 28.086 $(Ne) 3s^2 3p^2$	15 P Phosphorus 30.9738 $(Ne) 3s^2 3p^3$	16 S Sulfur 32.064 $(Ne) 3s^2 3p^4$	17 Cl Chlorine 35.453 $(Ne) 3s^2 3p^5$	18 Ar Argon 39.948 $(Ne) 3s^2 3p^6$
31 Ga Gallium 69.72 $(Ar) 3d^{10} 4s^2 4p^1$	32 Ge Germanium 72.59 $(Ar) 3d^{10} 4s^2 4p^2$	33 As Arsenic 74.922 $(Ar) 3d^{10} 4s^2 4p^3$	34 Se Selenium 78.96 $(Ar) 3d^{10} 4s^2 4p^4$	35 Br Bromine 79.904 $(Ar) 3d^{10} 4s^2 4p^5$	36 Kr Krypton 83.80 $(Ar) 3d^{10} 4s^2 4p^6$
49 In Indium 114.82 $(Kr) 4d^{10} 5s^2 5p^1$	50 Sn Tin 118.69 $(Kr) 4d^{10} 5s^2 5p^2$	51 Sb Antimony 121.76 $(Kr) 4d^{10} 5s^2 5p^3$	52 Te Tellurium 127.60 $(Kr) 4d^{10} 5s^2 5p^4$	53 I Iodine 126.904 $(Kr) 4d^{10} 5s^2 5p^5$	54 Xe Xenon 131.29 $(Kr) 4d^{10} 5s^2 5p^6$
83 Bi Bismuth 208.98 $(Xe) 4f^{14} 5d^{10} 6s^2 6p^3$	84 Po Polonium 209 $(Xe) 4f^{14} 5d^{10} 6s^2 6p^4$	85 At Astatine (210) $(Xe) 4f^{14} 5d^{10} 6s^2 6p^5$	86 Rn Radon 222 $(Xe) 4f^{14} 5d^{10} 6s^2 6p^6$		

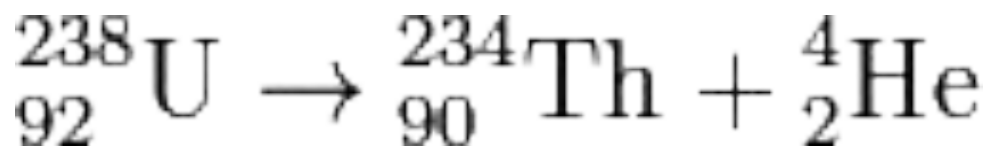
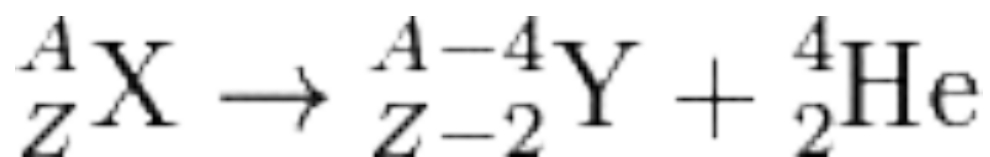
Радіоактивність буває природною, яка спостерігається за звичайних умов, і штучною, коли радіоактивні перетворення відбуваються внаслідок зовнішнього впливу.

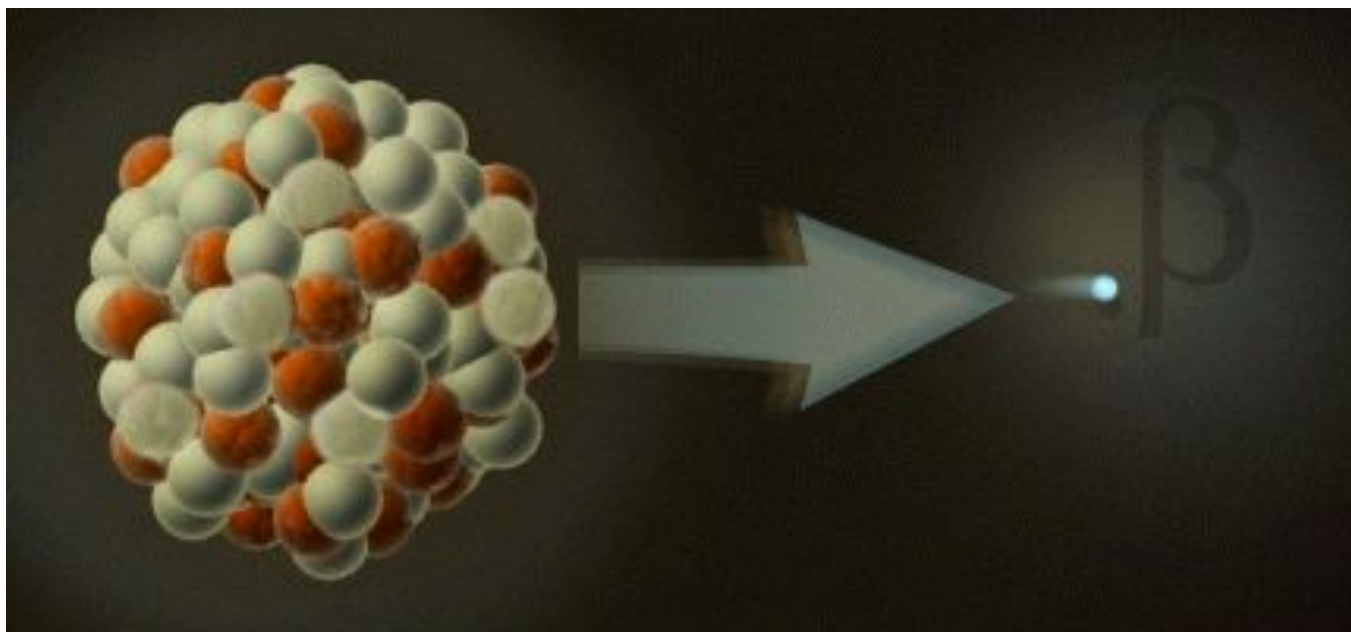
Штучну радіоактивність уперше спостерігали в 1934 р. французькі фізики Фредерік та Ірен Жоліо-Кюрі.

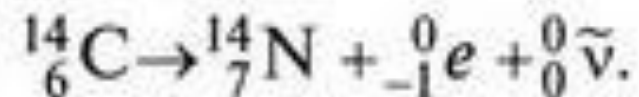
Альфа-розпад — це перетворення нестійкого ізотопу на інший хімічний елемент, що супроводжується випромінюванням альфа-частинки. Під час альфа-розпаду заряд ядра атома зменшується на дві одиниці, а масове число — на чотири. Енергія, що виділяється внаслідок альфа-розпаду, розподіляється між альфа-частинкою та ядром атома елемента, що утворюється.

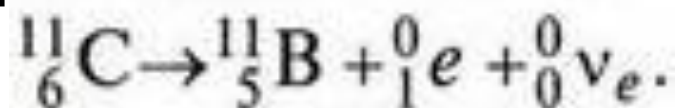
Бета-розпад — це утворення нового хімічного елемента внаслідок перетворення нуклонів усередині ядра атома, наприклад, нейтрона на протон або протона на нейтрон. Існує два різновиди бета-розпаду.

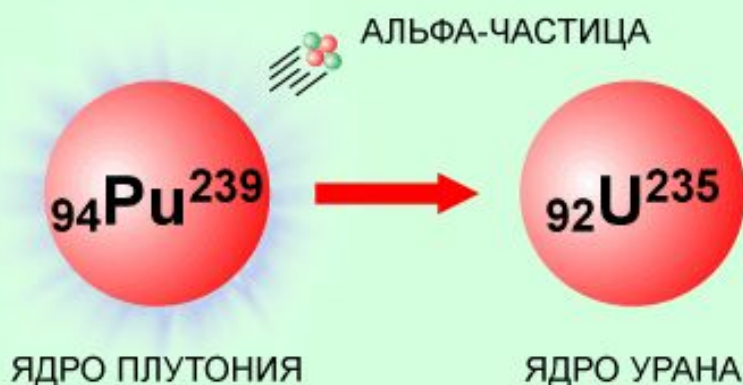
- β^- -розпад, який супроводжується випромінюванням електрона й утворенням ядра атома з числом протонів Z на одиницю більшим. Наприклад:

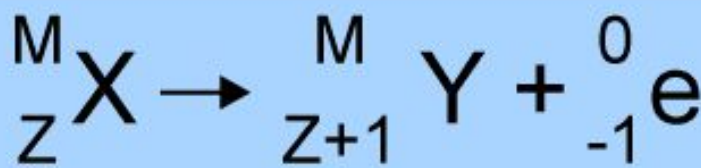
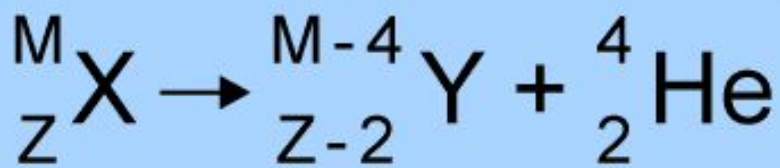
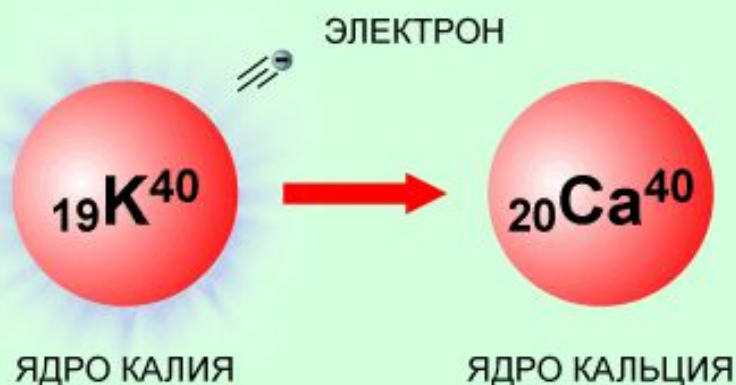
- β^+ -розпад, унаслідок якого випромінюється позитрон й утворюється ядро з числом протонів Z на одиницю меншим. Нап

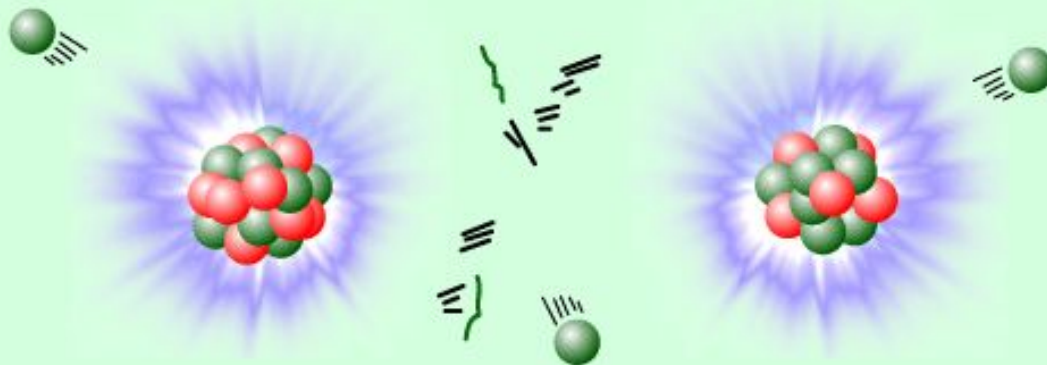
АЛЬФА - РАСПАД

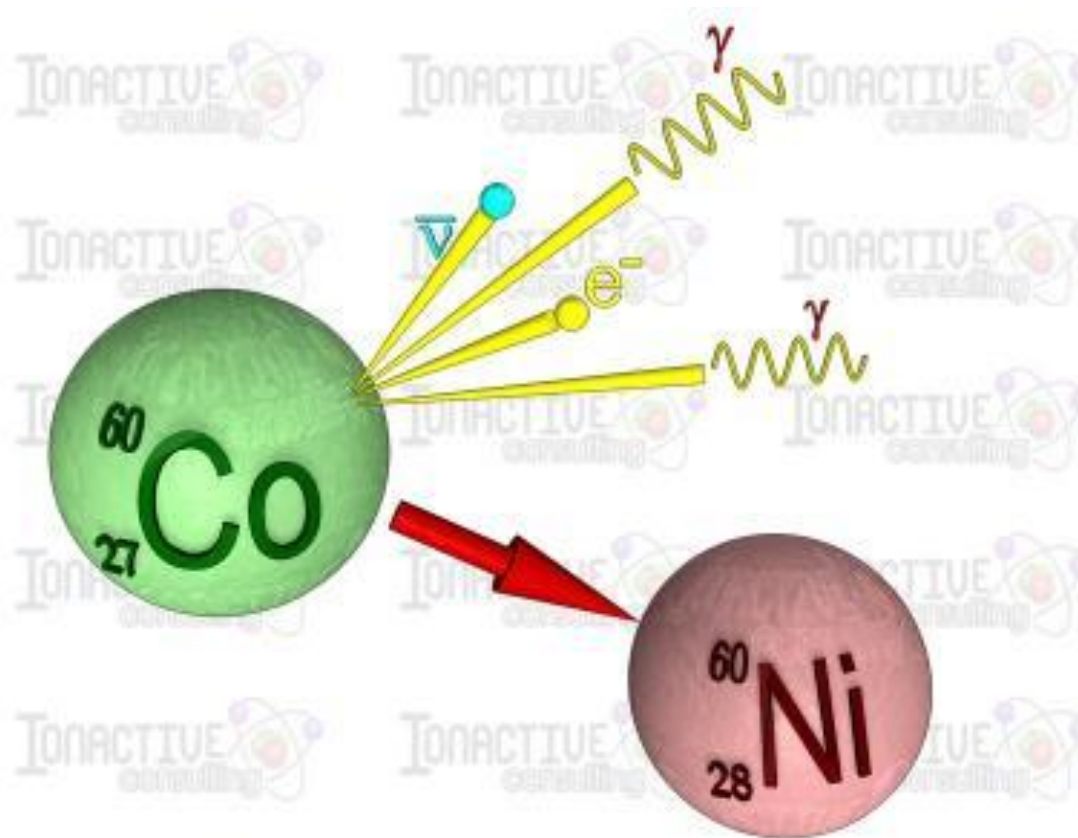
БЕТА - РАСПАД

СПОНТАННОЕ ДЕЛЕНИЕ

Гамма-розпад - це випромінювання гамма-квантів ядрами в збудженому стані, при якому вони володіють великою, порівняно з незбудженим станом, енергією.

Alpha

Beta

Gamma

